

Kus uitgekleet tot speeksel uitwisselen

door Theo van de Zande

Minder voorstellingen, meer kwaliteit en geen vertoningen meer die slechts in de grondverf staan.

Zo kondigde artistiek leidster Leonie Clement vorige week Festival Cement nieuwe stijl aan dat gisteren in de Verkadefabriek in Den Bosch van start ging.

Wie bang was dat dit festival voor jonge makers daarmee in zou boeten aan eigenwijsheid en tegendraadsheid, kan na gisteravond gerustgesteld worden.

De première van '3 ways to master a kiss or a twentyfiveminutes kiss at your neck' gold als openingsvoorstelling en splijtte het publiek meteen in verschillende kampen. Er waren enkelingen die verveeld of later licht walgend de zaal verlieten, er was de groep die op karakter of uit beleefdheid de tijd volmaakte en er waren ook mensen die het allemaal nog prachtig vonden ook.

De Spaanse theatermaakster Aitana Cordero zal er niet van opkijken, sterker nog, ze stevent er regelrecht opaf. Op niets ontziende wijze zoekt zij met haar ietwat groezelig ogende dansers de grenzen van de kus en de omhelzing op. Op papier blijft dat een interessant onderzoeksterrein want juist de kus en de kunst zijn onlosmakelijk. De kus in brons gegoten, bezongen in zoetsappige of hitsige nummers of in Hollywood als filmkus tot een apart genre verheven. Materiaal genoeg dus om mee aan de slag te gaan. Cordero kiest van meet af aan voor de meest naakte benadering, ver weg van alles wat met romantiek te maken heeft.

Het geklungel thuis of in de brandgang lijkt meer haar werkterrein. Het enige gezwijmel komt af en toe uit de luidsprekers als een van de dansers achter de mengpanelen plaatsneemt. Op het verder lege podium zijn de andere dansers dan in de weer met tandenborstel en pasta. Wat begint als een reini-

Scène uit de openingsvoorstelling van Festival Cement gisteravond.

foto Marc Bols

gingsritueel ontaardt al snel in schuimbekken en klieken in elkaars mond. De kus teruggebracht tot het uitwisselen van speeksel. Er is nog een lang uitgesponnen gehannes met het aan- en uittrekken van elkaars kleren voordat Cordero bij de kern komt van haar voorstelling: de tongzoen als meest intieme vorm van kussen.

Dan volgen tongzoenen van bijna teder tegen de wand tot een vriend paartje als speelbal van omstanders. Of een estafette vrijpartij die uitmondt in een kluwen van lichamen. Als niet alleen de dansers maar ook het publiek murw gekust is, wordt nog de halve voorraadkast leeggetrokken. Bananen worden van de ene in de andere

mond gepropt, blikken soep en zakken chips worden over een vriend paartje uitgestort. Cement toont zich met de keuze voor Cordero opnieuw eigenzinnig maar de belofte dat we niet meer opgezadeld zouden worden met onaffe vertoningen in de onderzoeksfase wordt al op de openingsavond gebroken.